

שלה מוצאי ש"פ שלח, מבה"ח תמות, היתש"ל"ח

וקשור גם עם ארץ ישראל כפשוטה, דכיון שמפני חטאינו גלינו מארצנו¹⁴, הרי כשתחזרים ומקימים את א"י הרוחנית בשלימותה, ע"י שמבטלים את הסיבה שבגללה גלינו מארצנו (מפני חטאינו), הרי זו הכנה קרובה ועד שמירי הן נגאלין (כלשון הומב"ס¹⁵) שנוצטת הגאולה האמיתית והשלימה של ארץ ישראל בפשטות, ארץ שבפנה עממין, שדיא ארץ אשר גוי תמיד עיני הוי' אליקוד בה מרשית השנה ועד אחרית שנה¹⁶, שזהו אפילו בזמן הגלות, אבל מזה גופא מוכן, שכן ענין הגאולה לכל פרטי וענני¹⁷.

כ) וידיע הכיאר בזה, במאמרי רכותני נשיאנו, דהנה, כללות הענין

שנפעל ע"י כיבוש ארץ ישראל (לאחרילי שמשוה רבינו פעל ההחלה בזה ע"י שלח לך, לדעתך) הוא, שגם כי תבואו אל הארץ¹⁷, ארץ נושבת¹⁸, שאז נאמר להם מיד שיש שנים תודע שרד ויש שנים תזמור כרמך ואספת את תבואתה¹⁹, הנה מבלי הכט על כך שלכאורה הם מלאכות פשוטות, ועד שנקראים (כלשון הגמרא²⁰) עובדין דחול, ועוד לא למטה מזה, אעפ"כ, כיון שבאים לאחרי ההחלה וההכנה דכי תבואו אל הארץ ושכתה הארץ שבת לה²¹, איך גם הענין דישש שנים תודע שרד ויש שנים תזמור כרמך נעשה ענין של קדושה: ובכללות העבודה הרוחנית, הרי זה הענין דכל מעשיך לשם שמירי²² ובכל דיחודיך דעבודיך²³, היינו, שאפילו המעשים והדרכים שלך שהם דברי הרוחות וקשרים עם דברים גשמיים, הנה גם מהם עושה כלי לאלקות. ועד שעושה (דורה) לו יח' בחתונותיו²⁴, בעוה"ז הגשמי, שהוא החתון במדריגה שאין החתון למטה הימנו — ע"י שהגשמיים נעשה רוחניות, וכוונות גופא — תכלית העלי והשלימות, עד שנקרא בשם ירידה, שענין הירידה הוא שפה נמצא הדר בה ככל עניני²⁵, ועד שנמצא שם בכל עצמותו בגלוי.

אמנם כדי לשנות (איבערמאכן) ולכבוש את גשמיית העולם, ולעשותו שזהו כללות הענין

- (22) אבות פ"ב מ"ב.
- (23) משיל ג, ו. וראה ד"ה ושבתו בשלום פ"ח: פ"ד ואילך (לעיל ע"פ פא: ע"פ פא: ואלך).
- (24) ראה תחומא בחוקותי ג. נשא סו. ב"ד ספ"ג. במדרי"כ פ"ג, ו. תניא ופלי"ג. ובכ"מ.
- (25) מאמרי אוד"ה חקמ"ה ח"א ע' חפט (ועם הגהות — אה"ת שו"ש ח"כ ע' חרפ). אוד"ה בלק ע' חקמ"ה. המשך חרס"ז ה'.
- (26) אבות פ"ב מ"ב. וראה לקו"ת בהר מ, ד.
- (27) תפלת מוקף ויק"ט.
- (28) הלי חשבה פ"ז ה"ה.
- (29) עקב יא, יב.
- (30) בהר כה, ב.
- (31) לשהן הכתוב — בשלח סו, לה.
- (32) כהר שם, ג.
- (33) פסחים פב, ב. ביצה פב, א. בכורוה
- (34) לב, ב.
- (35) בהר שם, ב. וראה לקו"ת בהר מ, ד.

שלה

בס"ד. מוצאי ש"פ שלח, מבה"ח תמות, היתש"ל"ח (דנוחה בלתי מנוחה)

1) שלח

גוי כל נשיא בה"ס, ושלח אותם לתור את הארץ, וצריך להביא מהו הענין בזה, דכיון שהי' זה לדעתו של פשה רבינו (לדעתך), שקיבל תורה מסיני ומסרה לכל אחד מישראל ועי"י שקיבל התורה בשלימותה, עד שאפילו כל מה שתלמיד ותיק עתה לחודש עד סוף כל הדורות הכל ניתן למשה מסיני¹, ונעאכ"כ שזהו (לא רק ענין של דעת, אלא) ענין של מעשה רב², הרי בודאי היתה בזה כוונה נעלית ביותר. ועוד זאת, שאפילו מצד המרגלים עצמם נאמר³ כולם אנשים, כמבואר בזה"ל וכמ"ל⁴ שהי' זכאין וצדיקים, וכפי שמביא גם רש"י בפירושו על התורה⁵, שכל אנשים שבמקרא לשון תשיבות ואותה שעה בשרים הי'ו, ומוה מוכן גודל העילוי של ענין זה, הן מצד המשלש⁶ משה, שענין זה הי' לדעתו, והן מצד השלושים, כל נשיא בה"ס וגם צריך להביא מהי ההוראה נצחית בכל סיפור זה. שהתורה היא נצחית⁷, הרי מוכן שיש הוראה נצחית בכל סיפור זה. ונעאכ"כ⁸ להיותו לדעתך, דקאי על משה רבינו, כמבואר בתנאי⁹ שמצד היותו רציה מהימנא¹⁰ (נוסף על היותו משיבנה ורעים¹¹) ישנו ענינו (של משה) ככל אחד ואחד משראלי, וכאופן שענין זה פועל במעשה בפועל בנוגע להנהגתו בקיום התורה ומצוותי¹², ועד שמצד זה, הנה הענין שכלפי משה זוטרתא היא¹³ (וכו קטן), נעשה זוטרתא בנוגע לכל אחד ואחד משראלי עד סוף כל הדורות — הרי בודאי שיש הוראה נצחית לכל אחד בכל מקום ובכל זמן, בנוגע לענינים הקשורים עם ארץ ישראל הרוחנית.

- (1) פרישתו יג, ב.
- (2) שם, מז.
- (3) אבות רפ"א.
- (4) ראה מגילת יס, ב. יודשלו"י פאה פ"ב.
- (5) ח"ד. שמ"י רפמ"י. לקו"ש ח"י ע' 252.
- (6) ושי"ג. וראה ד"ה משה קיבל ספי' (לעיל ע' של).
- (7) פרישתו יג, ב.
- (8) במדרי"כ פט"ז, ה. תחומא פרישתו ד.
- (9) ליקוט שמעוני ריש פרישתו.
- (10) ראה תניא רפמ"ב.
- (11) ראה זהר ח"א ק"ו, א. ח"ב ת, ב.
- (12) סוכה נב, ב.
- (13) ראה בכרות לג, ב.
- (14) פרישתו יג, ב.
- (15) שם, מז.
- (16) אבות רפ"א.
- (17) ראה מגילת יס, ב. יודשלו"י פאה פ"ב.
- (18) ח"ד. שמ"י רפמ"י. לקו"ש ח"י ע' 252.
- (19) ושי"ג. וראה ד"ה משה קיבל ספי' (לעיל ע' של).
- (20) פרישתו יג, ב.
- (21) שם, כא, א. ושי"ג. וראה ד"ב קל, ב.
- (22) פרישתו שם, ג.

שמפרש המדרש³⁸ איש כניעניו³⁸, גברא תגרא, וענין המסחר הוא, שמשקיעים בו כ"ו שע"י יתוסף ריוח כ"ו. וענין המסחר (כפי' שהוא) כלול ענין בריאת העולם (ארץ), כל סדר השתלשלות העולמות, באופן שלהם ירידה מאור פניו ית'³⁹, עד לעולם התחתון שאין תחתון למטה הימנו, שדו"ע של ירידה לכבדא עמיקתא⁴⁰, כמרומו גם בארץ כנען, כמבואר במדרש⁴¹ שהיתה במעמד ומצב ירוך כ"כ, שה' צורך באהרה מיוחדת שכמעשה ארץ כנען גוי לא תעשו גו'⁴², וכל זה הוא בדוגמת ענין של מסחר, כיון שהירידה היא לצורך עלי' ומבואר בדושימים⁴³, שענין זה מתחיל כבר מירידת הנושמה בגוף, שהיא בגוף גשמי דוקא, וכאופן שנשתנה יצירתו מגוף שאר הנובראים, שנובראו יחד עם הנפש שלהם, משא"כ גוף האדם שנברא באופן שה' החילה גוף דומם, כמ"ש⁴⁴ גלמי ראו עיניך, ורק לאח"כ יפח באפיו נושמת חיים⁴⁵ (כמבואר בתולדות⁴⁶), והיינו, שתחבור הנושמה בגוף נעשה באופן של ירידה מאיגרא רמה לכבדא עמיקתא⁴⁰. וענין זה הוא בדוגמת ענין המסחר, כי ירידה זו היא צורך עלי', כדי שע"י יבואו לעלי' נעלית יותר מכמו שה' המעמד ומצב לפני'.

אמנם כדי שיוכלו לשנות (איבערמאכז) את הגמיות כ"ו באופן שהת' עלי' למעלה יותר מכמו שה' קודם הירידה, החד לאחרי ההכנה וההחלה בה בשעת מ"ת) ה"י הענין דשלח לך אנשים ויתרוו את ארץ כנען (כאופן ד'איש אחד אחר גוי, ככאור רכותינו נשיאנו⁴⁷ שכל אחד מהנובראים עמד במעמד ומצב של אחד, שהתחלת חיבת אחד היא באות א' שרומזת על אלופו של עולם, אבל כ"ד ששה"י חיבת שלימת⁴⁸ ישנם גם ד' ו', שרומזים על ד' רקיעים וארץ וד' רוחות העולם, וכאופן שכולם נעשים מציאות אחת עם אלופו של עולם⁴⁸, ועי"ז ששלחו איש אחד איש אחד גוי כל נשיא בהם, הרי כיון שהנשיא כולל את כל השבט כולו, הנה ע"י הלכתו ופעולתו נעשית סלילת הדרך עבור כל אנשי השבט כו'.

- (37) ב"ר פפ"ה, ד. ה"א א' כ"ב.
- (38) וישב ע"ב.
- (39) וישב ע"ב.
- (40) תנ"י פל"י (מה' סע"ב).
- (41) ע"פ לישן חז"ל — תניגה ה, ב.
- (42) ראה תרי"ב ופריש"י אחרי ית', ג.
- (43) אחרי שם.
- (44) ראה סה"מ תרי"ז ס"ע קלג ואל"ך.
- (45) תש"ט ע' לך. תש"ט ע' 28 ואל"ך.
- (46) תש"ט ע' 28 ואל"ך.
- (47) ראה סמ"ק הובא בבית יוסף אר"ח.
- (48) ראה סמ"ח פרשתו ס"ע ט"ב תנ"י.

זמ"ת בשנת הראשונה (לצאתם מארץ מצרים), שאז ה"י ביטול הגזירות, ונעשה הענין דעליונים ירדו למטה ותחתונים יעלו למעלה, ואני המתחיל²⁶. אלא שהענין זמ"ת ה"י במדבר, שהוא הדין מארץ נושבת, וכפפשוט הענינים, שהענין דמזון לנוש וביח ה"י מלמעלה, לחם מן השמים, מים מבארה של מרים, והלבושים היו באופן שענוי הכבוד היו מנהיצים אותם²⁷, שע"י ה"י תמיד חודשים ואינם בליים, ועד"ז היו הבתים (אהלים) מוקפים בעניי הכבוד שהקיפו אותם מדי רוחות, ומלמעלה ומלמטה, (כמבואר בכתוב וכמורשימים²⁸). ובמילא לא הוצרכו אז לעבודות גשמיות כו'.

אך לאח"כ, בשנה השנייה הוצרכו להמכין לכבוש את גשמיית העולם, ע"י כיבוש ארץ ישראל, שהיתה אז ארץ שבעה אומות, שכוללים את כל שבטים אומות העולם²⁹. וכמוכח גם ממה שאמרו רז"ל³⁰, בנוגע לארץ ישראל שמתמציחה שותה כל העולם כולו, היינו, שההשפעה בכל העולם מגיע ע"י שתחילה ישנה ההשפעה בארץ ישראל ולכן מציינו גם בהלכה כפועל בנוגע לתפלת כל ישראל — שבה מבקשים הן על ענינים פריטים והן על ענינים כלליים, עד להענין דשיים שלום, שכאשר שלום כאן הכל כאן³¹ — שהבדל בשו"ע³² שבשעת התפלה צריך להחזיר פניו כנגד (לצד) ארץ ישראל, ובפשוט יותר, בארץ ישראל גופא — לצד ביהמ"ק, ושם גופא — לצד קרבן הקדשים, כיון שזוהי שער השמים³³, היינו, שכל התפלות עולות מלמטה למעלה ע"י ארץ ישראל, ירושלים, ביהמ"ק ומקום קדש הקדשים, ושם מקבל הקב"ה תפלת עמו ישראל ברחמים וברצון, וממלא כל צרכיהם, עוד בזמן הגלות, ועד"ז ועאכו"כ בקשר ובנוגע לעניני העלי' מהגלות, עד לגאולה האמיתית והשלימה. ולכן ה"י הזקן בשנה השנייה הענין דשלח לך לדעתך, כדי לחזר את ארץ כנען, כדלקמן.

- (26) שמד"ר פ"ה, ג. תתחומא וארא טו.
- (27) ל"ל ופריש"י עקב ז' ד.
- (28) ראה ספרי ופריש"י בהעלותך י, לך.
- (29) ראה תורת חיים יתרו ע"ר, ג. אות"ת זי, טו.
- (30) תפנית י, דע"א.
- (31) ראה פריש"י בתקנות כ"ו, ג.
- (32) טושי"ע (וארה"י) אר"ח רסע"ד.
- (33) ר"צ כח, ז' ובפריש"י.
- (34) ראה רמב"ם בא יג, ה. דר"ק יהושע זי, טו.
- (35) ר"פ וישב.
- (36) תושע"ב, ת.

מוציא שי"פ שלה, מבה"ח המזו, ה'תשל"ח שלט

המכשה והחוספה מלמעלה יותר וי"ל בדא"פ. שזהו מה שהקב"ה אמר לו שלח לך. דאף שהפירושו בזה הוא לדעתך, הרי ענין זה גופא שמש משנה מהקב"ה⁶⁰, ועי"ז נעשה חוספת אור אצל משה (כדעתך של משה), ובלשון החסידות והקבלה הו"ע ההמשכה בספירת התכונה מספירת הכתר (שכוללת כל הענינים שלפניו), שע"ז נעשית אח"כ ההשפעה מספירת התכונה למטה. עד למטה מטה בארץ, ע"י שלח לך אנשים, כל נשיא בהם, שהיו במעמד ומצב דאיש אחד (כנ"ל ס"ג), ובלשון המאמרים⁶¹: אנשי משה, שהם שלוחיו של משה, דשלוחו של אדם כמותו⁶², והם ישפיעו ויפעלו הענין דיתרון ארץ בכל היא.

והנה כיון שספירת המלכות מצד עצמה היא כבד' נקודה, וצאנ"כ כשרגלי יורדות, כמבואר בקבלה ובאריכות יותר בחסידות⁶³, שיורדות רק ט' הספירות שלה, אבל הנקודה העיקרית נשארת במקומה, לכן צ"ל גם הענין דיתרון מלשון **תוא** (כפירוש הב'), היינו, שמכלי הכסף על כך שט' הספירות הם באופן של ירכב. יהי בנין המלכות בשלמותו [ע"ד כוין המלכות כר"ק שאף פועלים מעיקרא את כל הבנין כו', ועד"ז גם כנוגע לכיבוש הארץ, כמבואר בלקו"ה⁶⁴ הקשר של היום הזה שנאמר על הכניסה לארץ ישראל עם היום הזה שקאי על ר"ה (כדאחרא בהרה"ס), שבשניהם ה"ע בנין המלכות]. עד שתהי' באופן של יפת תואר ויפת מראה⁶⁶.

וענין זה קשור גם עם הפירוש הג' דלחור, מלשון **תייר** שענינו מורה דרך, היינו, לעשות דרך היר"ה⁶⁵ בארץ כנען, ובאופן של **פתיחת** דרך, וכדוע הביאור⁶⁸ בלשון הרגיל זהה: פתח כו', ושהו"ע של פתיחת דרך, והיינו, שלאחרי התחלה כזה, שרק היא באופן שכל ההתחלות קשות⁶⁹, נעשית דרך סלולה לכל הבאים לאח"י, שיוכלו לעשות זאת ולבקלות יותר וכדוקיות יותר, ועד גם כשלימות יותר. וכמו בפשוט הענין,

- (65) בלקו"ה שם: "עיין כפי הרמז" בזה
- (66) ר"פ בא (ר"ל"ב ע"ב) גבי היום דא ר"ה."
- (67) עי"פ וירא ית, יט. וראה סה"מ תרפ"ט
- (68) ראה אמרי בינה שער הק"ש פ"ד
- (69) ובל"כ.
- (60) ראה גם שחת שי"פ שלה תשמ"ט
- (61) ס"ג ואילך (החודשיות תשמ"ט ח"ג ע"ג 385 ואילך).
- (62) ראה ד"ה שלה תרע"ה (המשך תער"כ ת"ב ע"ב א"ל). וראה גם אות"ת שם ע' תנב.
- (63) ראה ביאורו"ז לאדמו"ר האמצעי רט.
- (64) תבוא מא, ג.
- (65) מכלתא ופרשי" עה"פ יתור יט, ה.

שלה לך שלח

ד **וכפרטיות** יתור יש ג' פירושים כמ"ש לתור את ארץ כנען⁴⁹, כדאיתא במדרש⁵⁰ שלתור הוא מלשון תייר, שהוא מורה דרוד⁵¹, והיינו, שלתור את הארץ פירושו לראות ולבחון את הדרכס של הארץ. ולת"ל הוא גם מלשון תואר, היינו, לפעול שהארץ תכל תואר יפה. ולתור⁵² הוא גם מלשון יתרון, כמ"ש⁵³ ויתרון ארץ בכל היא, והיינו, שיתוסף בארץ יתרון ע"ז שיגיעו אלה שבאים לתור את הארץ.

וכפאור הענין דהנה, ענינה של ארץ (בכלל וארץ ישראל כפרט) כפי שהיא בספירות הו"ע ספירת המלכות, שנקראת בכללות בשם ארץ. ועי"ז ויתרון ארץ, שבספירת המלכות (ארץ) צריך להיות ענין של יתרון, והיינו, שאע"פ שרגלי יורדות⁵³, שהרי מלכותך מלכות כל עולמים⁵⁵, היינו, שמהלכות נמשך כל סדר ההשתלשלות עד לעצה"ז

התחתון, שאין תחתון למטה הימנו, שהוא עיקר הכוונה של כל סדר ההשתלשלות, והנה ירדה זו היא לצורך עלי, שע"ז יתוסף יתרון (יתרון ארץ) אמום. כד' שיתוסף יתרון, ובה כיון שאין חבוש מחזי עצמו⁵⁵, הרי זה צריך לבוא מלמעלה הימנו, וכד' שזה שונמצא מלמעלה הימנו ישפיע לו, צריך לקבל תוספת כנוגע לעצמו, וזהו מצד ריבוי השפע הרי הוא ממשיך גם בארץ. והנה יתרון ארץ בכל היא, היינו, שהענין דיתרון ארץ קשור עם ככל, מדה הוסד⁵⁶, שהוא סוף עולמות הא"ס⁵⁷, וגם ככללות הספירות, ה"ה כולל בעצמו כל האורות שלפניו⁵⁸, ועל ידו נעשה הענין דיתרון ארץ. וזהו גם ככללות ענין שילוח המרגלים לתור את ארץ כנען, שכד' לפעול שהירידה שרדה ארץ כנען תהי' לצורך עלי עד לעלי הכי נעלית, שהו"ע לתור את הארץ, לפעול בארץ גופא ענין של יתרון. הנה צ"ל ההכנה לזה ע"י משה רבינו, שענינו הו"ע התכונה⁵⁸ [שקשורה עם ספירת המלכות (ארץ), כדוע כענין אבא יסד כרתת⁵⁹], שאצל גופא תהי'

- (49) ברבא לקמן ראה אה"א שם ס"ע
- (50) תמה וא"ל. ס"ע תנו וא"ל. וראה גם ד"ה שער ג' (שער השערים) פ"ד. שער כב (שער שלח תשכ"א (סד"ב תשכ"א ע' רטו ואילך).
- (51) שהחשי"פ א"א, א (ז). קוד"ד פ"א, יג.
- (52) ראה ב"ק קטן, ריש ע"ב ותו"ד החולך לפניהם) ובפרשי" (מראה למה חדרך).
- (53) קהלת ה, ח.
- (54) משלי ה, ה.
- (55) חדלים קמה, יג.
- (56) רמח, א, א. תקי"ז תכ"א (טא, ב). תנא אגריק
- (57) ראה ב"ק קטן, ריש ע"ב ותו"ד חדרך.
- (58) ראה גם ד"ה משה קיבל פ"ג ואילך (לעיל ע' שכט ואילך).
- (59) חז"ג (ר"מ) רמח, א, רנו, סע"ב.
- (60) רמח, א, א. תקי"ז תכ"א (טא, ב). תנא אגריק
- (61) ס"ד.

תיקון, וירדה למטה כדי לתקן את נפשו הבהמית וגופו וחלקו בעולם, שזוה ענין של מסחר (ארץ כנען, תגרא), כיון שהוירידה היא צורך עלי. ועל זה היא ההוראה, שאין להתירא ממה שאומרים לו כי חזק הוא ממני, כיון שנותנים לו כח ומכתיבים לו שעלה נעלה וירשנו אותה⁸¹, לפי שטר צלם מעליהם וה' אתנו, וכמילא לחמנו הם⁸², ברוגמת הלהם שעל יד יח"י האדם⁸³, כידוע פ"י תארי"ל⁸⁴ שהכוונה היא למוצא פ"י הרי שבבלחם, דאע"פ שישנו מוצא פ"י הרי שכנפש האדם, מ"מ, מוצא פ"י הרי שבבלחם, הוא עמוק ונעלה יותר, מצד מעלת ויצווי הקדושה שמעולם התהו, כדמוכח מזה שירוד ונפלו למטה יותר וועד שגם ויצווי קדושה שנפלו בשבירת הכלים לעוה"ז התחתון הגשמי, באופן שנתהפכו מענין של קדושה עד למטה מטה להחיות שם ענין שאינו ע"פ רצון ה' — גואלים ומתפקים ומשיבים אותם למקורם ושרשם, ולכן נעשה חיות נוסף ע"י⁸⁵ שמכבד את נפשו הבהמית וגופו וחלקו בעולם ככל פרטי הענינים למזון לבוש ובית, וארובה ודקא ע"י⁸⁶ שאחר כך ננוצת⁸⁷, לשון רבים⁸⁸, נעשה הענין בתבליני המלך חדריו⁸⁹, (כפי שה' בפעם הראשונה כשעת מ"ח⁹⁰, ועד"ז בעבודה בשנה השנית, ועד"ז בכל השנים שלאח"ז), שזוהו תוקף העלי' דנפש האלקית וכל השייר לה, שתשוב אל האלקים אשר נתנה (ולמעלה יותר), והיינו, שבאופן של נשמות בגופים, באים לעלי' גדולה ביותר, עד שראו כל בשן (שאפילו הפשוט רואה, וכאופן של ראי' אמיתית, ראיית החכמה) כי פ"י הרי' דיכר⁹¹.

18) וכן ישנה ההוראה בפשטות שאצל כל אחד מישראל צ"ל הענין דשלה לך לרעתך, והיינו, שע"י הקדמת העבודה דוישלה דהשע שנים אנשים מוגלים חרוש לכל ראוי ג' את ירוחו⁹⁰, כמבואר בלקו"ת⁹¹ שענין זה שייר לכל אחד מישראל⁹² — באים גם לדוגא היוהר ועלית, שע"י היותו מאנשי משה, יש לו שייכות גם למרגלים ששלה משה בנוגע לעבודה

81) פירשטו שם, ל. קולת יב, ז. 82) שם יד, ט. 83) עקב ח, ג. 84) לקו"ת דזאריזיל עקב שם. לקו"ת אוסד, ושי"פ. 85) שה"ש א, ד. פירשטו לו, ג. ובל"מ. 86) ראה לקו"ת וקרא ב, סע"ד. אות"ת 87) ראה אות"ת שם ע"נ נט. סה"ט תשי"א. יש 93. ע"י 119. לקו"ת ח"א ע"י 266 ואילך. עירומה בלי לכושרי כ"י (לקו"ת שם).

שע"י שילוח כל נשיא בהם לתור את הארץ, לידע עניניה של הארץ כ"י, ע"י הליכתם בכל התי' פרטא של ארץ ישראל במשך ארבעים יום, מהלך עשר פוסא בכל יום⁹³, וכאופן דוהתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ⁹⁴ להביאם לרשותם של בני"ה הנה ע"י פעלו הענין יתרון ארץ בכל היא, ע"י שפעלו בארץ את ענף התואר בשלימותו, וכך סללו את הדרך שלאח"ז יוכל כל אחד ואחד לעשות עבודתו בנוגע לכיבוש א"י כפשוטו, ועד"ז כיבוש א"י ברוחניות, שזוהי גם ההכנה לגאולה (כנ"ל ס"א).

12) אמנם אף שבאותה שעה ששלחם משה היו כשרים, וזאין וצדיקים (ככל הלשונות שנואמרו במדרש וכוזה), ומוכנים למלא את השליחות דויתרון את ארץ כנען ככל ג' הענינים הנ"ל הנה לאח"ז נתפר לבם כ"י, כדאיחא במדרש שעליהם נאמר⁹² כי דור התפוכות המה [והיינו מצד גורא עלילה על בני אדם⁹³, כפי שמבאר ארמו"ר האמצעי בארוכה ע"פ זה⁹⁴, שזוהו רק ענין של עלילה כ"י, כיון שהקב"ה רוצה לכתור ולנסות איש ישראל במילוי של יתרותו], ולכן אירע כל מה שמסופר בהמשך הפרשה באריכות הדיבור, וכמבואר בזה⁹⁵, שלא רצו לירד לכת"י המעבר, באמרום הלושון: כי חזק הוא ממנו⁹⁶, כביכול אפילו בעד"כ אינו יכול להוציא כליו⁹⁷, מצד האורות תקיפיץ דהוה (גם כשנשברו), שזוהו האופן שקבע בעד"כ את סדר התשלטות של כ"י. אבל אעפ"כ, ע"י⁹⁸ שיריעים שישנה ההכטה והניתנת כח מהמקום שלמעלה מההו ותקון גם יחד⁹⁹, הרי זה נותן כח להפוך את הענין של דור תהפוכות, (ע"ד והפכתי ג' ליששון ולשמחה⁹⁹) לטובת, שמהוירידה לבירא עמיקתא, חז"י העלי' לאיגרא רמה, ולמעלה יותר מכמו שה' קודם היירידה.

13) וזוהי גם ההוראה לכל אחד ואחד בעבודתו, דהנה, בנוגע לירידת הגשמה בנות, מבואר בתניא⁸⁰ שהגשמות עצמה אינה צריכה

70) פרי"י פירשטו שם, כה. 71) פירשטו שם, כ. 72) האינו לב, כ. 73) תול"ס סו, ה. וראה תחומא וישב ד. 74) ת"ח תולדות יג, א ואילך. וראה ד"ה ויהי כלב תשכ"י (סה"ט תשי"ב ע"י רנב ואילך). 75) לקו"ת פירשטו לו, סע"ד ואילך. לת, 76) פירשטו שם, לא. 77) סוטה לה, א. ושי"פ. 78) ראה מאמרי ארמו"ר וקון תקס"ט ע"י רבא. אות"ת וישב ערב, ב. פירשטו ע"י תנא. ע"י תנ"י ע"י תקב"ב. סה"ט תול"ד ע"י רצא. ד"ה ויהי כלב תשכ"י (סה"ט תשי"ב ע"י רנב ואילך). 79) ירמ"י לא, יב. סור אר"ח סר"ט תקפ. 80) פל"ז (מת, ב). מנין חיים שעור כו (שפי' הצלם) פ"א.

בס"ד. מוצאי ש"פ קרח, ג' תמוז, ה'תשל"ח
(תנחה בלתי מוגה)

ידי הוי' אלקינו עמנו כאשר הוי' עם אבותינו אל יעזבונו ואל יטשנו (שזחו הפסוק שקישר בעל הגאולה עם ג' תמוז, שאמרו אז, כמבואר בארולה בהקונטרסים² פרטי דבריו בזה). וידוע דיוק בעל הגאולה במאמרו ד"ה זה³, ולכאורה, לאחר שאומר (ופועל) יהי ה"א עמנו גי', א"כ מהו אומר אל יעזבונו ואל יטשנו, ולכאורה מאי קמ"ל.

ויש להוסיף בכיאר דיוק זה, ובהקדים, שמוכן מצדנו, שהכוונה בפסוק זה אינה לעיקר הדבר (כפי שהוא מצד אמיתת הענין למעלה כו'), שהרי זה דבר הפשוט, ואין צורך להודיע (ובקשה על זה — הן בנוגע להענין דאל יעזבונו ואל יטשנו, שהרי מפורש בכתובי כי לא יטוש הוי' עמו ונתלחו לא יעזבו, והן בנוגע להענין דיהי הוי' אלקינו עמנו, שהרי ידוע (ומבואר בארולה⁵) שבשעה שאמר הקב"ה אנכי הוי' אלקיך⁶, הנה דיבורי של הקב"ה חשיב מעשה; שנעשה כן בפועל, שאלקידך, כחך וחיותך [דקאי בפשטות על הכחות הגשמיים של הגוף, כמובן מהפירוש דשם אלקים בשו"ע א"ח בתחלתו⁷]. הוא הוי', ועד להוי' כפי שיש בו ההשפעה מבחי' אנכי, והיינו, שע"י הוי', נעשה גם אנכי כחך וחיותך, והרי ענין זה (שאנכי הוי' נעשה אלקיך, כחך וחיותך דכא"א מישראל) הוא נעלה יותר מאשר יהי הוי' אלקינו עמנו. ועכ"ל, שהכוונה בפסוק זה היא שענין זה יהי בגלגול⁸, ועד לאופן גלוי למטה מעשרה טפחים, מבלי הכט על המעמד ומצב במקום ומזן שבו צריך לפעול ענין

- 1) מלכים א' ת, נז.
- 2) קונטרס יד בחתולתו (סה"מ קונטרסים
- 3) סה"מ תרפ"ב ע' נה. הישי"ת ע' 51
- 4) תהלים צד, יד.
- 5) ראה לקו"ח ו' ראה. אה"ח יתרו ע' תמצט ואילך. פי ראה ע' תולה ואילך. ובכ"מ.
- 6) יתרו כ, ב. ואחתון ת, ו.
- 7) ראה ב"ר פמ"ד, כב.
- 8) ראה אה"ח בראשית כד ו תתרכ"ב. ב. סה"מ תרכ"ט ע' כא. תומ"ד ע' רנב.
- 9) ס"ה.
- 10) ראה גם בסיום המאמר (סה"מ תרצ"ב ע' סג. הישי"ת ע' 57): "הזמג כי... הוא גם עתה כן... רק שהוא בהעלם, לואת הבקשה כח"י."

המדורות⁹³ (שזוה"ע כיבוש שבע ארצות, שבעת המדורות⁹⁴). ועד שע"י לימוד התורה וקיום המצוות, וכל הענינים באופן של הפצה, לבטל את כל המדידות וההגבלות — באים בקרוב ממש לפריצת גזרי הגלות, ע"י משיח צדקנו, גואל ראשון הוא גואל אחרון⁹⁵, עליו נאמר⁹⁶ יעלה הפרק לפנינו, שיביא ונגאלנו ויילכנו קוממיות לארצנו, במהרה בימינו ממש.

- 93) "לכתוב את מהות אהוי"י, ש"זת אז אפשר אלא בבחי' משה... ואנו שזת לכל נפש, ולכן לא הוי' ציווי על זה... כמאמריל אני איני מצוה לך" (לקו"ח שם).
- 94) ראה לקו"ח פרשתו לו, א. וראה מאמרי ארמו"ר האמצעי דברים ע' ג ואילך. ובפרש"י שם.
- 95) ראה שמרי"ר פ"ב, ד. זח"א רנב, א. שער הפסוקים לתאריק"ל ויחי מטי, י. תר"א ר"פ משפטים (ער), ב.
- 96) ע"פ מ"כ פפ"ה, יד